

Voorzitter leden van de raad

Ik zou willen beginnen met een stukje geschiedenis. Tekst uit oude begrotingsdag. Wij zijn in eerste instantie blij dat er veel vrijwilligerswerk wordt gedaan. Toch ben ik niet helemaal gecharmeerd van het plan van de CU om de vrijwilliger van het jaar in het zonnetje te zetten. Dit alleen al om het simpele feit dat er dan veel vrijwilligers tekort gedaan wordt. Er zijn genoeg organisaties die zelf hun vrijwilligers belonen op tijd. Bovendien zijn er genoeg vrijwilligers en werkers achter de schermen die zichzelf een compliment geven. Ik zie hier geen rol voor de politiek. Mijn partij (BB) heeft destijds ook niet voor de erepenning gekozen. Ook de jaarlijkse lintjesregen en andere verkapte vormen van persoonsverheerlijking kunnen mij gestolen worden.

Nu ligt vele jaren verder een nieuw voorstel op ons bordje met als titel nieuwe opzet cultuurprijs/erepenning.

In de inleiding blijkt dat met de instelling van de cultuurprijs niet is bereikt wat men destijds voor ogen had. Er wordt gesproken van een uitholling vanwege een gebrek aan kandidaten. Ja als je jaar in jaar uit een talent als schilder Lubbert de Dammer onopgemerkt laat dan ga je zeker twijfelen aan het bestaansrecht van een objectieve jury. Dan de erepenning bedoelt om lieden uit de politiek in het zonnetje te zetten. Deze wordt sporadisch uitgedeeld, het laatste aan Willem Heinen, die overigens het lintje van de Koningin weigerde wat de SVP in hem kon waarderen. Die erepenning kan wat de SVP betreft meteen worden afgeschaft, je gaat jezelf als politicus toch geen publieke waardering geven, je moet gewoon het werk doen wat van je wordt verlangd en waarvoor je wordt betaald. Nu blijkt dat beide mislukte fenomenen niet zo uit de verf komen wordt een en ander samengevoegd tot een nieuwe verordening en zelfs uitgebreid met de Pluim, hoe verzint men zoiets? De SVP vindt het geen taak van de overheid om prijsjes of pluimpjes te gaan lopen uitdelen. Wij vinden dat de stimulatie en interesse in cultuur, maatschappelijk welzijn, wetenschap, politiek, natuur, sport en zelfs religie een taak is van het verenigingsleven en het onderwijs en de vele maatschappelijke instellingen waar veel vrijwilligerswerk verricht kan worden en dat de overheid zich hier niet met waarderingen moet bemoeien. Een ingestelde jury zal altijd moeite blijven houden met objectiviteit en er zullen altijd burgers tekort worden gedaan. Reden temeer om als overheid een neutrale positie in te nemen. Samengevat zijn wij tegen dit voorstel;

- niet nodig -geen taak van de overheid
- steek de energie en het geld in zaken die er toe doen (minima, incidentele subsidies)
- laat het uitreiken van onderscheidingen en oorkondes over aan de verenigingen en instellingen zelf.
- bezuinig op de ambtelijke organisatie (geen jury, geen verordening, geen ambtenaar)
- voorbeelden zijn nogal gezocht
- een pluim van 25 EURO met inflatiecorrectie en het opschrijven van je naam in een ereburger boek zijn toch wel lachertjes

Zelfs het maken van een gedicht kan een prijsje opleveren. Dit inspireerde mij tot dit gedicht waarmee ik wil afsluiten.

De huidige prijzenstelsels hebben last van **bederf**

En komen daarom allang niet meer uit de **verf**

Het college komt nu met een nieuwe subjectieve **prijzenregeling**

Voor de SVP is dit een overbodig bureaucratisch **onding**

Iemand die verzuipt of verbrandt moet worden **gered**

Want zo krijg je een mooie pluim boven je **bed**

College richt u toch op meer wezenlijker **zaken**

Die met het algemeen belang van Bunschoten hebben te **maken**

Dit gedicht komt nu tot zijn **end**

SVP geen pluim ik geef me zelf wel een **compliment**.